

at godtgjøre, at efter dets Anskuelse vilde en saadan Opførelse være mulig, hvorved man kunde komme til Lokaler for Rigsdagen i Slottet. Jeg havde al Grund til meget nøie at tage under Overveielse, om jeg nu kunde slutte mig til det Projekt, som Lands-thinget ønskede, og som kun gik ud paa en Skitsekonkurrence, og under Sagens Overveielse kom jeg til det Resultat, at denne Ordning maatte være mere mulig, end jeg tidligere havde troet; men jeg vil dog sige til det ærede Medlem, at det rigtignok ikke var paa Grundlag af, at Rigsdagen skulde sidde i samme Fløi som tidligere. Min Mening med overhovedet at slutte mig dertil var, at Rigsdagen skulde have Lokaler i en rigeligere, dybere Fløi og i flere Henseender have bedre Plads. Som det ogsaa tydelig er udtalt i Landstingets Betænkning, og saaledes som det ogsaa maatte staa som Instrux for de Arkitekter, der vilde udfaste Skitser, maatte det kræves, at man var i Stand til at afstille Lokalerne for Rigsdagen og for Kongehuset m. m. ved Brandmure og paa anden Maade. Jeg havde, som Sagen forelaa i Landstinget, kun to Veie at gaa; den ene var at tage Lovforslaget tilbage for selvstændigt at søge en Vei, og man vil vist erkjende, at efter Alt, hvad der var passeret, vilde dette være uanstændigt, medens den anden Vei var at modtage Forslaget og erkære mig villig til at føre det videre gennem Folkethinget. Der var al mulig Anledning for mig til at vælge den sidste, da jeg maatte lægge Vægt paa at føre Sagen frem, om end kun til et foreløbigt Resultat, ligesom jeg ogsaa maatte lægge Vægt paa, at Landstinget i denne Sag stod fuldstændig enstemmig uden Afstillelse i Partigrupper, som de jo oftest findes i et Thing. Jeg erkjendte mig altsaa villig til paa det Grundlag at føre Sagen videre. Nu siger det ærede Medlem, at, naar man stemmer for dette Forslag her, saa binder man sig derved til de 5 Millioner Kroner. Deri tager det ærede Medlem ganske feil. Man binder sig kun til at bevilge Midler til en Skitsekonkurrence og en senere Konkurrence til Bedømmelse af en Komite, hvor Folkethinget ogsaa er lobtaget; men iøvrigt staa man selvfølgelig frit ligeoverfor Fremtiden. Det er jo en ligefrem Sag. Ganste vist skal jeg indrømme, at hvis denne Komite kommer til et positivt Resultat, kommer til at belønne en Tegning, saa har det al Formodning for sig, at dette Resultat vil blive accepteret af Lovgivningsmagten, men mere har det heller ikke at sige. Det følger af sig selv, at Thingene ville staa frit. Nu mener det ærede Medlem ogsaa, at det af Kunstneriffet

Gensyn vil være mindre tilraadeligt at gjenopføre Slottet. Det kan gjerne være, at man intet andet Sted finder en saadan For-ening i en Bygning, men for det Første har den fundet Sted hos os tidligere, uden at Rigsdagen har følt Savnet af, at Bygningen, om jeg saa maa sige, ikke monumentalt repræsenterede det Parlamentariske. Den har vistnok følt Savnet af, at Lokalerne ikke vare saa hensigtsmæssige, som de burde være; men hvis det ikke kunde afhjælpes i en ny Bygning, vilde der ikke være Forstand i at indrette sin paa den Maade, man her har foreslaaet. Hvad Høiesteret angaar, saa er det ganske vist en Institution, som har Krav paa at blive anbragt i et Lokale paa en passende Maade, men paa den anden Side vil det ærede Medlem vide, at Høiesteret ikke behøver ret store Lokaler, og jeg tror nok, at Høiesteret vil føle sig fuldt tilfredsstillt ved at faae et lignende Lokale som det, hvorover den tidligere raadede i Slottet, og jeg kan ikke skjønne, at der er noget Upassende i, at Høiesteret bliver anbragt i Christiansborg Slot, tværtimod. Det ærede Medlem udtalte, at man vilde holde sig til Murene og Arealet, og det er for saa vidt rigtigt, men jeg vil hellere sige, at man skal holde sig til Murene og Fundamentet og de øvrige givne Forhold. Man kan naturligvis gjøre, som Arkitekten har projekteret. Man behøver ikke at tage Murene i deres fulde Høide, man har fuld Frihed til at opføre en fjerde Fløi, til hvilken der er Fundament ved Slottet. Det vilde være mindre rigtigt, at udtale noget Bindende, naar man gaar til en Konkurrence, men jeg vil sige, at naar det ikke saa bestemt havde været afcentueret i Landstingets Betænkning, at denne Eventualitet kan være nærliggende og kan accepteres, saa havde jeg ikke sluttet mig til Landstingets Forslag, jeg tror, det er nødvendigt at tage Hensyn til denne Eventualitet, hvis man vil finde en hensigtsmæssig Plads til alt det, man tænker sig at lægge i denne Bygning. At det vilde være uheldigt at gaa til det Samme, som tidligere var i det gamle Slot, erkjender jeg med det ærede Medlem, men der er heller intet Menneffe, der har tænkt derpaa. Det, man tænker paa, er en hensigtsmæssig Anbringelse i det ny Slot og en Anbringelse paa anden Maade end tidligere. Den Op-gave, der vil blive stillet Arkitekten, vil være at gjøre et passende Forslag til en Anbringelse paa en hensigtsmæssig og passende Maade af de Institutioner, som tidligere vare i Slottet. Man har antaget, at denne Op-gave kunde løses, og jeg er tilbøielig til at antage, at den ikke er uløselig. Det ærede Medlem vilde have Opgaven stillet alternativt.